

**Ontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van
13 december 2013****Samenvatting**

Dit ontwerp van decreet bevat enerzijds een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen, onder meer wat betreft de verkeersbelasting voor oldtimers, de vrijstelling voor voertuigen voor het gemeenschappelijk vervoer van rolstoelgebruikers, de vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting en de toegang tot het centraal aanspreekpunt.

MEMORIE VAN TOELICHTING**I. ALGEMENE TOELICHTING****A. Situering**

1. Dit ontwerp van decreet bevat enerzijds een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen.
2. De zuiver technische en tekstuele aanpassingen en verduidelijkingen zijn de volgende:
 - wijzigingen naar aanleiding van gewijzigde Vlaamse of federale regelgeving waarnaar wordt verwezen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF) (bv. Wetboek diverse rechten en taksen, Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992, Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen, Bestuursdecreet ...);
 - verduidelijking van regelgeving (bv. aangaande de concrete verdeling van de vermindering tussen verschillende erfgenamen bij de vriendenerfenis);
 - technische correcties naar aanleiding van materiële vergissingen bij eerdere decretale aanpassingen (bv. artikel 17);
 - tekstuele aanpassingen (bv. wijziging van de term "gehandicapte persoon" naar de term "persoon met een handicap").
3. Tot slot zijn er ook nog een aantal inhoudelijke aanpassingen:
 - het voorzien van tarieven jaarlijkse verkeersbelasting voor ontbrekende combinaties van motorvoertuigen of samengestelde voertuigen, bestemd voor het vervoer van goederen, met een maximaal toegestane totaalgewicht van 12 ton of meer (zie artikel 5);
 - de verhoging van het forfaitair tarief voor oldtimers in de jaarlijkse verkeersbelasting (zie artikel 6);

- de invoering van een vrijstelling in de belasting op de inverkeerstelling voor voertuigen die specifiek worden omgebouwd voor het gemeenschappelijk vervoer van rolstoelgebruikers (zie artikel 8);
- de uitsluiting van het toepassingsgebied van artikel 2.7.1.0.6 VCF voor de uitkering van een groepsverzekering via de werkgever van de langstlevende echtgenoot, die gehuwd was met de erflater onder een gemeenschapsstelsel, bij het overlijden van de eerststervende echtgenoot (zie artikel 11);
- uitbreiding van de bestaande vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting (zie artikel 13);
- de uitsluiting van de overeenkomsten houdende schenking van onroerende goederen die in het buitenland liggen van het toepassingsgebied van het progressievoorbehoud inzake schenkbelasting (zie artikel 15);
- Het bepalen van de aanvangstermijn van 2 jaar, waarbinnen de kennisgeving van intentie om aanvullende rechten en de belastingverhoging moet gebeuren, in geval van de toepassing van het gunstregime inzake familiale ondernemingen en vennootschappen.(zie artikel 23);
- toegang tot het centraal aanspreekpunt (met bijhorende privacybepalingen) (zie artikel 29 en 34);
- verbetering van de controlebepalingen inzake verkeersfiscaliteit (zie artikel 31).

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

4. Zoals aangehaald onder punt A. betreffen een aantal van de bepalingen zuiver technische of tekstuele aanpassingen.

Daarnaast zijn er nog een aantal inhoudelijke aanpassingen, zoals opgesomd onder punt A., die nader worden toegelicht in de artikelsgewijze toelichting.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

5. Voor de inhoudelijke en procedurele maatregelen kan verwezen worden naar de artikelsgewijze toelichting.

Impactanalyse

6. Zoals aangehaald onder punt A. zijn een deel van de decretale aanpassingen die het voorwerp uitmaken van het ontwerp van decreet veelal zuiver technisch of tekstueel. Zij hebben dus geen enkele maatschappelijke impact, noch een impact op de op de grondrechten of het gelijkheidsbeginsel. Er is evenmin een budgettaire impact of een bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen, noch op Brussel.

7. Voor wat betreft de inhoudelijke maatregelen wordt verwezen naar de artikelsgewijze bespreking.

Wat betreft de budgettaire impact:

- (artikel 5) Het voorzien van tarieven jaarlijkse verkeersbelasting voor ontbrekende combinaties van motorvoertuigen of samengestelde voertuigen, bestemd voor het vervoer van goederen, met een maximaal toegestane totaalgewicht van 12 ton of meer zal een positieve budgettaire impact hebben. Volgens een raming vallen ongeveer 1.700 voertuigen onder het toepassingsgebied, wat een geraamde opbrengst van 600.000 euro zou genereren, waarbij wordt verondersteld dat het voertuigen zijn met luchtvering.
- (artikel 6 en 7) Het forfaitaire tarief van de jaarlijkse verkeersbelasting voor oldtimers (exclusief opdecimen) bedraagt momenteel 31,61 euro. In onderstaande tabel wordt het geïndexeerde tarief getoond voor 2021-2023 waarbij gebruik gemaakt wordt van de inflatievooruitzichten van de laatste meerjarenraming.

Jaar	Maand	Basistarief geïndexeerd
2021	Juli	35,12
2022	Juli	35,86
2023	juli	36,47

Voor aanslagjaar 2023 kan worden uitgegaan van een gemiddeld tarief van 36,165 euro ($(35,86+36,47)/2$).

Uitgaande van een ongewijzigd oldtimerwagenvoertuigenpark van 142.000 voertuigen zal er door de verhoging van het basistarief voor aanslagjaar 2023 tot 100 euro een meeropbrengst zijn van 9,1 miljoen euro ($(100 - 36,165) \times 142.000$).

De tariefverhoging kan eigenaars er toe aanzetten om hun oldtimer van de hand te doen. Dat zal de meeropbrengsten beperken. De mate waarin dit het geval zal zijn valt moeilijk te voorspellen. Gelet op het feit dat de jaarlijkse verkeersbelasting relatief laag blijft ten opzichte van de totale cost of ownership van een oldtimer wordt verwacht dat het aantal eigenaars dat zijn oldtimer van de hand doet relatief beperkt zal zijn.

In de meerjarenraming van de begrotingsopmaak 2022 werd rekening gehouden met een meeropbrengst van 8,7 miljoen euro ingevolge de tariefverhoging.

- (artikel 8) De invoering van deze vrijstelling in de belasting op de inverkeerstelling voor voertuigen die specifiek worden omgebouwd voor het gemeenschappelijk vervoer van rolstoelgebruikers zal een negatieve budgettaire impact hebben, aangezien de voertuigen die onder deze vrijstelling resorteren thans niet meer zullen worden belast. Cijfers over het aantal voertuigen dat een beroep zal kunnen doen op deze vrijstelling zijn echter niet beschikbaar.

- (artikel 11) Doordat de uitkeringen in het kader van groepsverzekeringen afgesloten via de werkgever van de langstlevende echtgenoot op grond van de nieuwe bepaling buiten het toepassingsgebied van artikel 2.7.1.0.6 VCF vallen, zullen deze uitkeringen niet belast worden als fictief legaat in de erfbelasting.
- (artikel 13) De bestaande vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting wordt uitgebreid. Erfgenamen die buitenlandse roerende goederen verkrijgen uit de nalatenschap van een rijksinwoner en daar in het buitenland erfbelasting op betalen, zullen voortaan ook beroep kunnen doen op de belastingvermindering. De exacte budgettaire impact is evenwel onmogelijk om in te schatten. De Vlaamse Belastingdienst beschikt niet over gegevens m.b.t. buitenlandse erfbelasting op onroerende of roerende goederen in het buitenland. Voor wat de Vlaamse erfbelasting betreft, wordt er evenmin een onderscheid gemaakt tussen roerende goederen die in het buitenland of in België worden aangehouden. Om die reden is het onmogelijk om te voorspellen in hoeveel nalatenschappen de vermindering voor buitenlandse roerende goederen zal worden aangevraagd en voor welke bedragen.
- (artikel 23) Dit artikel voorkomt dat de Vlaamse Belastingdienst de gegeven waardering niet meer kan controleren omdat de controletermijn van 2 jaar is verstreken. Het vertrekpunt van deze termijn begint door de wijziging pas te lopen vanaf de termijn van 3 jaar na het overlijden/de schenking, zijnde het ogenblik waarop de voorwaarden tot behoud van het gunstregime inzake familiale ondernemingen en venootschappen worden gecontroleerd. Dit kan een positieve budgettaire impact hebben al kan deze niet worden ingeschat.
- (artikel 25 en 33) Door de schrapping van een voorwaarde voor de toekenning van een ambtshalve ontheffing zullen meer ambtshalve ontheffingen kunnen worden toegekend. Over het aantal dossiers dat werd afgewezen omdat er reeds een bezwaarschrift werd ingediend kan echter niet worden gerapporteerd.
- (artikelen 29 en 34) De wijziging m.b.t. de toegang tot het centraal aanspreekpunt heeft geen rechtstreekse budgettaire impact, maar vereenvoudigt de procedure om toegang te krijgen tot de gegevens waardoor controles efficiënter kunnen verlopen.
- (artikel 31) Door de verbetering van de controlebepalingen inzake verkeersfiscaliteit wordt er een positieve budgettaire impact verwacht. Het bedrag daarvan kan op voorhand niet worden geraamd.

Implementatie

8. Voor de inwerkingtreding kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 35. Er zijn geen uitvoerings- noch overgangsbepalingen nodig.

C. Totstandkomingsprocedure

9. Op 25 april 2022 bracht de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) advies uit.

Er zijn in het licht van dit advies geen aanpassingen nodig aan het voorontwerp van decreet om volgende redenen.

In tegenstelling tot wat de SERV meent, heeft artikel 5 geen impact op de kilometerheffing, maar enkel betrekking op de verkeersbelasting. De engagementsverklaring van de Vlaamse Regering 'naar een coherent legistiek beleid' wordt evenmin geschonden, aangezien het tarief van verkeersbelasting voor de klasse MTM 3,5-12 ton immers 0 euro blijft bedragen. Er wordt enkel een restcategorie voorzien voor combinaties van assen, met een MTM van meer dan 16 ton en die thans niet onder het toepassingsgebied van de huidige tabel vallen, noch onder de Europese minimumtarieven.

In tegenstelling tot wat in het advies van de SERV staat opgenomen, bestaat de doelstelling van de artikelen 6 en 7 niet uit het wegwerken van de overgang tussen de forfaitaire en de algemene jaarlijkse verkeersbelasting, maar, zoals de memorie van toelichting duidelijk stelt, uit de tegemoetkoming aan het feit dat het huidige gunsttarief te weinig rekening houdt met de toegenomen populariteit van deze historische voertuigen alsook hun impact op de luchtkwaliteit.

Bredere aanpassingen van de verkeersfiscaliteit passen niet binnen de doelstelling van onderhavig voorontwerp van decreet, aangezien het gaat om enerzijds een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen.

10. Op 19 april 2022 bracht de Vlaamse Toezichtcommissie (VTC) een advies uit met nummer 2022/34.

Conform de suggestie van de VTC in randnummer 10 werd in de memorie verduidelijkt dat de rechtvaardigingsgrond voor de verwerking van de persoonsgegevens bestaat uit de uitvoering van aan taak van algemeen belang. Toch dient te worden benadrukt dat de rechtvaardigingsgrond van zowel artikel 24 als 29 hoofdzakelijk bestaat uit de bepaling zelf.

In randnummer 15 en 45 vraagt de VTC om van artikel 34 een wijzigingsbepaling van de VCF te maken, met het oog op transparantie van de wetgeving. Een onderzoek naar een duurzame en omvattende integratie van privacybepalingen in de VCF is evenwel al opgestart. Artikel 34 fungeert dus als tijdelijke privacybepaling in afwachting van de voltooiing van die oefening.

In randnummer 22 stelt de VTC dat de decreetgever en de verwerkingsverantwoordelijken moeten nagaan of het uitvoeren van een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling voor de verschillende gegevensstromen al dan niet noodzakelijk is. De nodige risico-onderzoeken werden echter reeds gepleegd. Alle risico-analyses zullen dus uitgevoerd zijn vóór de uitvoering van de bepalingen.

Conform het advies van de VTC in randnummer 30 wordt in de memorie van toelichting verduidelijkt dat de categorie van de financiële gegevens een limitatieve opsomming is. Hiervoor werden de woorden 'onder meer' verwijderd.

In randnummer 39 stelt de VTC dat er geen bewaartermijn lijkt te zijn vastgelegd voor de persoonsgegevens vermeld in artikel 24. Dit artikel is echter een aanpassing van artikel 3.3.5.0.1. VCF. Voor dit artikel werd er al een privacybepaling voorzien in artikel 82 van het decreet van 2 april 2021 houdende diverse technische wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en gerelateerde bepalingen.

In randnummer 42 stelt de VTC dat het voorontwerp geen bepalingen bevat voor de juistheid van de gegevens. Hiervoor zullen echter de nodige afspraken worden gemaakt via de desbetreffende protocollen en/of machtigingen.

In randnummer 44 adviseert de VTC om de bepalingen voor de juistheid van de gegevens op te nemen in de communicatie met de burger. Deze informatie zal samen met de rechten van de burger en diens mogelijkheid om hierover vragen te stellen worden opgenomen in de privacy-verklaring.

11. De Raad van State bracht op 14 juli 2022 een advies uit, met het nummer 71.581/3. In randnummer 4 stelt de Raad van State dat wat betreft de toevoeging van de tarieven verkeersbelasting voor de voertuigen bestemd voor het vervoer van goederen, met een maximaal toegestane totaalgewicht van 12 ton of meer waarvoor tot op heden geen tarieven waren voorzien, het niet duidelijk is hoe de rijen moeten worden ingepast in de bestaande tabel. Om hieraan tegemoet te komen en om vewarring te vermijden werd de volledige tabel, inclusief de bestaande tarieven hernomen in het artikel.

In randnummer 5 vraagt de Raad van State of de voorwaarde van een geldig certificaat in artikel 8, ook kan worden opgelegd ten aanzien van een omgebouwd voertuig dat beschikt over een binnen de Europese Economische Ruimte door een andere bevoegde entiteit uitgereikt gelijkwaardig attest of certificaat. Als gevolg van deze opmerking werd het artikel aangepast. Er wordt nu uitdrukkelijk bepaald dat ook een gelijkwaardig certificaat afgeleverd door de bevoegde entiteit van een staat binnen de Europese Economische ruimte.

De opmerking van de Raad van State in randnummer 6 werd gevolgd waardoor ook in artikel 35 uitdrukkelijk wordt opgenomen dat de bepaling in artikel 9 in werking zal treden vanaf aanslagjaar 2023.

In randnummer 7 bij artikel 11 van het voorontwerp (de wijziging aan artikel 2.7.1.0.6, §2, derde lid, 3° VCF) verwijst de Raad van State naar een vraag inzake het toepassingsgebied van de ontworpen wijziging. De Raad geeft hierbij een weergave van het antwoord door de gemachtigde op een vraag van de Raad.

In de tweede alinea van randnummer 8 heeft de Raad een bemerking opgenomen bij artikel 11 van het voorontwerp. Hierin staat de Raad van State stil bij een mogelijk verschil in behandeling ten gunste van de personen waarop de ontworpen maatregel van toepassing is. De Raad van State vraagt hoe in het licht van de ratio legis van de maatregel kan worden verzekerd dat alle premies van de groepsverzekering gefinancierd zijn met gemeenschappelijke gelden, aangezien het niet uitgesloten is dat gehuwden hun stelsel hebben aangepast tijdens het huwelijk. Hierbij geeft de Raad aan dat de vaststelling dat de erflater op het ogenblik van het overlijden gehuwd was onder een gemeenschapsstelsel wat dat betreft niet kan volstaan.

Bij echtgenoten gehuwd onder een stelsel van scheiding van goederen is de uitkering aan de langstlevende echtgenoot ingevolge een groepsverzekeringscontract van die langstlevende echtgenoot, niet belastbaar in de nalatenschap van de erflater. Ingevolge artikel 2.7.1.0.6, §1, lid 4 VCF is dit wel het geval wanneer de echtgenoten gehuwd waren onder een stelsel van gemeenschap van goederen.

In artikel 2.7.1.0.6, §2, lid 3, 3° VCF is een uitzondering voorzien op de belastbaarheid voor uitkeringen aan de langstlevende echtgenoot in het kader van een groepsverzekering afgesloten door tussenkomst van de werkgever van de erflater. Rekening houdend met het feit dat de premies van de groepsverzekering gefinancierd zijn met beroepsinkomsten (zijnde gemeenschappelijke gelden bij gehuwden onder stelsel van gemeenschap), is het logisch om de bestaande uitzondering uit te breiden.

Als de uitkering aan de onder gemeenschap gehuwde langstlevende echtgenoot belastbaar is op grond van artikel 2.7.1.0.6 VCF, wordt de belastbare grondslag van het legaat bepaald door artikel 2.7.3.2.8, §1 VCF. Wanneer het voordeel gefinancierd werd met gemeenschappelijke gelden, zal de helft van de uitkering aan de langstlevende echtgenoot als legaat beschouwd worden. Voor zover het voordeel gefinancierd werd met eigen gelden van de langstlevende echtgenoot, is het voordeel niet belastbaar in de nalatenschap van de erflater.

Dit geldt eveneens voor echtgenoten die hun huwelijksstelsel tijdens het huwelijk aangepast hebben. Hieruit volgt dat de maatregel geen verschil in behandeling creëert ten gunste van de personen waarop hij van toepassing is. Er is derhalve geen aanpassing vereist.

In randnummer 8 bij artikel 13 van het voorontwerp (de wijziging aan artikel 2.7.5.0.4, eerste lid, VCF) verwijst de Raad van State naar een vraag inzake de

verhouding tussen de ontworpen bepaling en dubbelbelastingverdragen. Het betreft geen advies of bemerking, maar een weergave van het antwoord door de gemachtigde op een vraag van de Raad, die geen verdere actie vereist. De bemerking opgenomen in de tweede alinea van randnummer 8 heeft betrekking op artikel 11 van het voorontwerp (behandeld in randnummer 7 van het advies).

In randnummer 9 bij artikel 14 (en artikel 35) van het voorontwerp (de wijziging aan artikel 2.7.5.0.6, zesde lid VCF) verwijst de Raad van State naar een vraag inzake de terugwerkende kracht van de ontworpen wijziging. De Raad geeft hierbij een weergave van het antwoord door de gemachtigde op een vraag van de Raad. Vervolgens stelt de Raad van State dat de terugwerkende kracht kan worden aanvaard. Er is bijgevolg geen verdere actie vereist.

In randnummer 10 van het advies stelt de Raad van State dat de loutere vaststelling dat schenkingen in het buitenland op een aantal vlakken verschillen van schenkingen in België op zich niet volstaat als verantwoording voor een ongelijke behandeling. Aan het voorbehoud dat door de Raad op dit punt wordt gemaakt, wordt tegemoetgekomen door in artikel 2.8.3.0.3, § 1, tweede lid, van de VCF de niet-toepasbaarheid van het progressievoorbehoud te verruimen voor eerdere schenkingen van onroerende goederen waarop de vrijstelling, vermeld in artikel 2.8.6.0.1 VCF is toegepast. Deze aanpassing wordt verder toegelicht in de memorie van toelichting.

In randnummer 11 stelt de Raad van State dat de terugwerkende kracht van de artikelen 18 en 19 kan worden aanvaard. Het betreft een opmerking, waar niet op gerepliceerd dient te worden.

De aanbeveling van de Raad van State in randnummer 12 werd gevolgd zodat in artikel 22 de woorden "een beveiligde zending via" werd ingevoegd voor de woorden "het digitale loket".

Zoals de Raad van State in randnummer 13 suggereert wordt verduidelijkt dat de instemming met een elektronische uitwisseling geldt voor alle belastingen, waarvoor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie gebruik maakt van het elektronisch platform.

Volgens randnummer 14 van het advies dient te worden nagegaan of er een afdoende verantwoording voorhanden is voor het verlenen van een bijzondere bewijswaarde aan de genoemde processen-verbaal.

De bijzondere bewijswaarde is niet ongewoon inzake fiscaliteit, zie bijvoorbeeld artikel 3.17.0.0.1 VCF, artikel 340 WIB92, artikel 59, §1, van het btw-wetboek en artikel 5 van het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen.

Gelet op het belang van het retentierecht in het kader van een fiscaal onderzoek m.b.t. de gewestbelastingen wordt aan het proces-verbaal van retentie dezelfde bewijskracht toegekend als die van het proces-verbaal bedoeld in artikel 3.17.0.0.1

VCF. Omwille van de moeilijke bewijsbaarheid van sommige belastbare toestanden en om de mogelijkheid van belastingfraude zoveel mogelijk uit te sluiten, is het toekennen van bijzondere bewijswaarde noodzakelijk.

Bovendien is het vanuit het streven naar administratieve vereenvoudiging wenselijk dat iedere administratie bij de uitoefening van haar taken over dezelfde bewijsmiddelen zou beschikken.

In randnummer 15 merkt de Raad van State op dat aan de woorden "het bevoegde personeelslid" de woorden "met minstens de graad van directeur" moeten worden toegevoegd. Dit werd dan ook aangepast.

In randnummer 16 adviseert de Raad van State om de privacybepalingen te integreren in de VCF in plaats van ze te voorzien in een autonome bepaling. Hiervoor kan verwezen worden naar de repliek op het advies van de VTC.

Deze verantwoording werd aangevuld in de memorie van toelichting.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

12. Zoals aangegeven in artikel 1, regelt dit decreet een gewestaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Artikel 2

De term "gehandicapte persoon" heeft een negatieve connotatie. De term "persoon met een handicap" getuigt van meer respect en is minder stigmatiserend. Daarom wordt de term middels dit ontwerp van decreet vervangen.

Artikel 3

Voor de toelichting bij dit artikel kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 2.

Artikel 4

Voor de toelichting bij dit artikel kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 2.

Artikel 5

Na de laatste wijziging van de tarieven voor motorvoertuigen of samengestelde voertuigen, bestemd voor het vervoer van goederen, met een maximaal toegestane totaalgewicht van 12 ton of meer, is gebleken dat bepaalde combinaties niet onder een van de in de tabel voorziene categorieën vallen en daardoor niet belastbaar zijn in de jaarlijkse verkeersbelasting. Het gaat bijvoorbeeld over de combinatie van twee en vier assen en de combinatie van vier assen met een aanhangwagen.

Dit was een ongewenst effect van de laatste aanpassing en is bovendien moeilijk te verantwoorden aangezien dit net de zwaarste combinaties zijn, die derhalve ook de zwaarste belasting voor de wegen veroorzaken.

Artikel 6

Het forfaitair tarief van de jaarlijkse verkeersbelasting voor oldtimers wordt verhoogd naar 100 euro. Zo wordt er ook rekening gehouden met het feit dat oldtimers, ondanks hun historische waarde, zorgen voor een extra CO₂-uitstoot.

Sinds 2010 is er een stijging merkbaar in de oldtimermarkt en is de populariteit ervan sterk toegenomen. Volgens de cijfers van Febiac waren er in België op 31 december 2020 243.896 voertuigen die minstens dertig jaar geleden voor de eerste keer in het verkeer gesteld werden. Een oldtimer wordt vaak gekocht als prestigevoorwerp of investering. De meeste belastingplichtigen bezitten naast een oldtimer ook nog een tweede wagen voor reguliere verplaatsingen. Het huidige gunsttarief houdt te weinig rekening met de toegenomen populariteit van deze historische voertuigen alsook hun impact op de luchtkwaliteit. Om bovenvermelde redenen wordt het forfaitair tarief opgetrokken naar 100 euro. Op Vlaams niveau worden de diverse vormen van verkeersbelasting gekoppeld aan de CO₂-uitstoot. Er wordt niet geopteerd voor een afschaffing van het oldtimerforfait en onderwerping aan de reguliere tarieven van de jaarlijkse verkeersbelasting zodat dit roerend erfgoed zijn apart statuut kan behouden.

Voor kampeeraanhangwagens en aanhangwagens die speciaal zijn ontworpen voor het vervoer van één boot blijft het tarief van 31,61 euro behouden. Zij generen op zichzelf immers geen extra uitstoot van CO₂, waardoor het gerechtvaardigd is dat zij van hetzelfde tarief blijven genieten.

Het nieuwe tarief is van toepassing vanaf aanslagjaar 2023.

Het forfait wordt jaarlijks geïndexeerd op 1 juli.

Artikel 7

Met dit artikel wordt de indexatiebepaling voor de verkeersbelasting aangepast als gevolg van de wijziging van het basistarief voor oldtimers (zie wijziging artikel 2.2.4.0.2). Het nieuwe tarief van 100 euro zal voor het eerst worden toegepast voor aanslagjaar 2023 en vanaf 1 juli 2024 jaarlijks worden geïndexeerd. Aangezien het tarief voor kampeeraanhangwagens en de aanhangwagens die speciaal zijn ontworpen voor het vervoer van één boot ongewijzigd blijft, blijft voor die categorie 1 juli 2013 het referentiemoment voor indexatie.

Artikel 8

Thans bestaat er een vrijstelling in de belasting op de inverkeerstelling voor:

- erkende ziekenwagens en;
- voertuigen inschreven op naam van een persoon met een handicap of diens wettelijk vertegenwoordiger of bewindvoerder voor het gebruik als persoonlijk vervoermiddel.

Voertuigen die worden omgebouwd voor het vervoer van meerdere rolstoelgebruikers kunnen momenteel niet van een vrijstelling van de belasting op de inverkeerstelling genieten. Deze verbouwingen betekenen nochtans een zware kost voor de eigenaar van het voertuig. Het gaat met name om de bodemverlaging en de installatie van een rolstoelplateaulift die zeer kostelijk zijn.

Daarbovenop blijkt in de praktijk dat dit type voertuig vaak aan een hoog tarief wordt belast in de belasting op de inverkeerstelling. Het gaat meestal immers om zwaardere en hogere voertuigen, die volgens de WLTP-methode een hoge CO₂-uitstoot genereren.

Deze vrijstelling wordt voornamelijk ingevoerd om te verhinderen dat het aanbod van gemeenschappelijk vervoer aan rolstoelgebruikers zou slinken door de hoge kosten die ermee gepaard gaan en daarnaast ook om het aanbod te stimuleren. Door dit fiscaal voordeel worden de verschillende spelers (aanbieders van aangepast vervoer, voorzieningen, dienstenchequebedrijven, ...) aangemoedigd om dit soort van vervoer blijven aan te bieden of om het aanbod zelfs te intensifiëren.

De vrijstelling is gebaseerd op drie criteria:

- het voertuig moet worden gebruikt voor gemeenschappelijk vervoer van rolstoelgebruikers. Dit wil zeggen dat er in dit voertuig minstens twee rolstoelgebruikers kunnen worden vervoerd. Voor voertuigen voor het individueel vervoer van personen met een handicap bestaat immers reeds een vrijstelling, vermeld in artikel 2.3.6.0.1., §1, 3° van de codex;

- er moet een verbouwing van het voertuig zijn gebeurd, die bestaat uit een bodemverlaging en/of de plaatsing van een rolstoelplateaulift;
- de verbouwing heeft specifiek plaatsgevonden voor het vervoer van rolstoelgebruikers.

Een bodemverlaging is een voertuigaanpassing waarbij een deel van de voertuigvloer verlaagd wordt. Een bodemverlaging heeft als uitgangspunt de doorganghoogte van een voertuig te vergroten of een comfortabele zit te creëren voor de passagier. De bodemverlaging bestaat uit:

- een verlaagde vloerbodem;
- een aangepaste tank;
- een aangepaste uitlaat;
- aanpassingen van de bumper (bv. het verplaatsen van de parkeersensoren).

Een rolstoelplateaulift is een rolstoeltoegankelijk hefplatform dat elektrisch op en neer kan gaan. De lift brengt de rolstoel omhoog en omlaag, met of zonder gebruiker, en kan geplaatst worden aan de zijdeur of de achterdeur.

De belastingplichtige die van deze vrijstelling wenst te genieten dient deze vrijstelling aan te vragen, waarbij hij zal moeten aantonen dat aan deze criteria werd voldaan. Daarvoor dient hij het homologatieattest, waaruit de hierboven opgesomde verbouwing blijkt aan de Vlaamse Belastingdienst te bezorgen. Dit homologatieattest betreft een geldig certificaat van individuele nationale goedkeuring van een voertuig en wordt afgeleverd door het Departement Mobiliteit en Openbare Werken naar aanleiding van de herkeuring na de verbouwing van het voertuig. Een gelijkwaardig certificaat dat wordt afgeleverd door de bevoegde entiteit van een staat binnen de Europese Economische Ruimte wordt eveneens aanvaard.

De voorwaarde dat de verbouwing specifiek heeft plaatsgevonden voor het vervoer rolstoelgebruikers wordt aangetoond door een schriftelijke verklaring door de houder van het voertuig.

De vrijstelling geldt voor onbeperkte duur, uiteraard zolang het voertuig aan de voorwaarden van de vrijstelling blijft voldoen. Bij vervanging van een voertuig (onder dezelfde of een andere nummerplaat) moet in elk geval de vrijstelling opnieuw worden aangevraagd. Op dat ogenblik zal gecontroleerd worden of het nieuwe voertuig aan alle voorwaarden van de vrijstelling voldoet.

Artikel 9

Artikel 30 van het decreet van 29 maart 2019 tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 vervangt artikel 2.5.3.0.1 van de VCF met ingang van 1 januari 2021. In dit artikel wordt de belastbare grondslag van de Vlaamse

heffing op ongeschikt en onbewoonbaar verklaarde woningen opgenomen. Het kadastraal inkomen als element van de berekening van de heffing werd geschrapt. De nieuwe belastbare basis is een forfaitair bedrag van 1.100 euro dat jaarlijks geïndexeerd wordt.

In het tweede lid van artikel 2.5.3.0.1 van de VCF wordt vastgesteld hoe het basisbedrag van het eerste lid moet geïndexeerd worden. De formulering van deze bepaling is evenwel voor verbetering vatbaar, aangezien het basisbedrag steeds wordt geïndexeerd op basis van de maand november van het vorige jaar en het jaar daarvoor. Deze methode zou elk jaar resulteren in een gelijkaardig bedrag voor de belastbare basis omdat telkenmale de evolutie van het laatste jaar wordt meegenomen en er geen rekening meer wordt gehouden met de indexatie van de voorgaande jaren. Dit artikel wijzigt het tweede lid zodat de bepaling uitvoerbaar wordt overeenkomstig de oorspronkelijke bedoeling van de wijziging.

Artikel 10

Het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten voert een heffing in voor leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten en een subsidie voor projecten die deze sites nieuw leven inblazen. Leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimten zijn veel voorkomend in brownfieldprojecten. Echter is er vaak een onderliggende meer complexe problematiek die een marktconforme verkoop en herinvulling belemmert. Voor de aanpak van deze complexe problematiek biedt het brownfieldconvenantenbeleid een faciliterend kader. Brownfieldontwikkelaars kunnen dergelijke leegstaande en/of verwaarloosde sites verwerven en via een aanvraag tot het opstarten van onderhandelingen toegang vragen tot dit faciliterend kader.

Voor een leegstaande bedrijfsruimte die wordt opgenomen in de inventaris 'leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimten' ingevolge het Leegstandsdecreet (1995) krijgen nieuwe eigenaars een opschorting van de heffing gedurende 2 jaar, te rekenen vanaf de datum van het verlijden van de authentieke akte van overdracht.

Rekening houdend met de voorbereidingstijd voor het indienen van een aanvraag tot het opstarten van onderhandelingen tot het bekomen van een brownfieldconvenant en de doorlooptijd tot de effectieve ondertekening van een brownfieldconvenant, is het in de praktijk quasi onmogelijk om de 'opschortingsperiode als nieuwe eigenaar' te benutten om een brownfieldconvenant te onderhandelen en een ondertekend brownfieldconvenant als basis te gebruiken voor een verdere opschorting.

Gelet op het feit dat eventuele wijzigingen naar aanleiding van de publieke consultatie van het ontwerpbrownfieldconvenant in het verleden nooit betrekking hebben gehad op de intentie tot beëindiging van de leegstand of de verwaarlozing,

kan gesteld worden dat er op het moment van vaststellen van een ontwerpbrownfieldconvenant er een consensus is over de aanpak van de leegstand en/of verwaarlozing.

Bijgevolg wordt voorgesteld dat een opschorting van leegstandsheffing vroeger in de procedure zou kunnen toegekend worden, in concreto vanaf de principiële goedkeuring van een ontwerpbrownfieldconvenant door de Vlaamse Regering. Op die manier kan de beschikbare tijd van de opschorting die voor nieuwe eigenaars van leegstaande bedrijfsruimten wordt toegekend, optimaal gebruikt worden voor het opmaken van een aanvraag en het voeren van onderhandelingen tot een gedragen brownfieldproject en brownfieldconvenant.

Als de Vlaamse Regering beslist tot stopzetting van de onderhandelingen of als het project niet tijdig wordt gestart of gerealiseerd conform de voorwaarden, vermeld in het brownfieldconvenant kan de Vlaamse Regering beslissen het brownfieldconvenant te beëindigen, zonder dat het brownfieldproject succesvol werd gerealiseerd. Het agentschap Innoveren en Ondernemen geeft dan binnen een redelijke termijn kennisgeving aan de Vlaamse Belastingdienst dat de voorwaarden voor het toekennen van de opschorting van leegstandsheffing en desgevallend ook verkooprechten niet langer vervuld zijn en dat deze alsnog invorderbaar zijn. De Vlaamse Belastingdienst staat in voor de vordering.

Artikel 11

Wanneer aan een aantal voorwaarden voldaan is, vallen uitkeringen in het kader van groepsverzekeringscontracten buiten de toepassing van artikel 2.7.1.0.6 VCF. Het moet hierbij onder meer gaan om een begunstiging in het voordeel van de langstlevende echtgenoot van de erflater of zijn/haar kinderen jonger dan 21 jaar. Daarnaast moet er sprake zijn van een groepsverzekeringscontract en moeten de bijdragen gestort zijn in het kader van een bindend reglement.

Op basis van de huidige tekst van artikel 2.7.1.0.6, §2, derde lid, 3° VCF bestaat deze uitzondering enkel voor contracten die afgesloten zijn door tussenkomst van de werkgever van de erflater. Contracten afgesloten door tussenkomst van de werkgever van de langstlevende echtgenoot vallen momenteel in principe niet onder deze uitzondering.

De premies van de groepsverzekering bij echtgenoten gehuwd onder een gemeenschapsstelsel, worden gefinancierd met gemeenschappelijke gelden, nl. beroepsinkomsten. Om die reden is het logisch om ook de uitkering van een groepsverzekering via de werkgever van de langstlevende echtgenoot, die gehuwd was met de erflater onder een gemeenschapsstelsel, bij het overlijden van de eerststervende echtgenoot buiten de toepassing van artikel 2.7.1.0.6 VCF te stellen.

De mogelijke belastbaarheid van uitkeringen naar aanleiding van andere types van aanvullende pensioencontracten blijft door deze bepaling ongewijzigd. Het is met andere woorden niet de bedoeling om andere uitkeringen bijkomend belastbaar te stellen op basis van een a contrario redenering.

Artikel 12

Voor de toelichting bij dit artikel kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 2.

Artikel 13

De wijziging voorziet in een uitbreiding van de bestaande vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting.

De vermindering van artikel 2.7.5.0.4 VCF is erop gericht om te vermijden dat in het buitenland gelegen onroerende goederen twee keer aan erfbelasting zouden worden onderworpen, namelijk zowel in het Vlaamse Gewest, als in het land van de ligging van de onroerende goederen. Overeenkomstig de huidige formulering van artikel 2.7.5.0.4, eerste lid VCF geldt de vermindering enkel voor in het buitenland gelegen onroerende goederen.

Het Grondwettelijk Hof heeft inzake een prejudiciële vraag betreffende artikel 17 van het Wetboek der successierechten (hierna "W. Succ."), vóór de opheffing ervan, voor wat betreft het Vlaamse Gewest, bij artikel 5.0.0.0.1, 4° VCF, geoordeeld dat het verschil in behandeling tussen erfgenamen die buitenlandse roerende of onroerende goederen erven, geen pertinent criterium van onderscheid (meer) is, waardoor deze bepaling ongrondwettelijk is (Arrest van het Grondwettelijk Hof van 3 juni 2021, nr. 80/2021).

Aangezien de huidige Vlaamse regeling inzake de vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting ongeveer letterlijk werd overgenomen uit artikel 17 W. Succ. is er ingevolge artikel 2.7.5.0.4 VCF ook een verschillende behandeling voor erfgenamen die buitenlandse roerende of onroerende goederen erven en daar in het buitenland erfbelasting voor betalen. Daarom wordt er nu reeds voor geopteerd om te remediëren aan artikel 2.7.5.0.4 VCF door de vermindering uit te breiden zodat deze zowel van toepassing wordt voor buitenlandse erfbelasting geheven op onroerende goederen als op roerende goederen.

Rekening houdend met enerzijds de huidige internationale context en anderzijds de minder eenduidige lokalisatie van roerende goederen, wordt de vermindering niet langer beperkt tot buitenlandse erfbelasting geheven in het land van de ligging van de goederen, maar uitgebreid tot buitenlandse erfbelasting geheven in om het even welk land.

Rekening houdend met het arrest van het Grondwettelijk Hof van 3 juni 2021 werd door een standpunt (nummer 21042 van 18 augustus 2021) de vermindering reeds toegepast zowel voor buitenlandse erfbelasting geheven op onroerende goederen als op roerende goederen. Om die reden wordt voor deze bepaling geopteerd voor de gebruikelijke datum van inwerkingtreding van tien dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 14

Bij decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis, werd het artikel 2.7.5.0.6 VCF ingevoerd als nieuwe regeling voor de vriendenerfenis, waaraan thans een aantal verbeteringen worden aangebracht.

De eerste aanpassing betreft een louter technische rechtzetting in de berekeningsformule. Aangezien het de bedoeling was om in alle omstandigheden de vermindering te beperken tot maximaal 3.300 euro, is het aangewezen om het woord "toegepaste" te schrappen in parameter b van de formule opgenomen in artikel 2.7.5.0.6 VCF en geen onderscheid te maken tussen de b en c in de formule. Hiermee worden verdere interpretatieproblemen vermeden omtrent "het laagste toegepaste tarief" in vergelijking met "het laagste tarief" van tabel II van de tarieven opgenomen in de VCF.

De tweede aanpassing betreft een verduidelijking aangaande de concrete verdeling van de vermindering tussen verschillende erfgenamen. Bedoeling van de wetgever was immers om aan de testator de mogelijkheid te geven om af te wijken van de pro rata verdeling die in de tekst van het artikel werd opgenomen voor het geval er meerdere natuurlijke personen werden aangeduid. Deze mogelijkheid werd in de memorie van toelichting uitdrukkelijk opgenomen, maar blijkt onvoldoende uit de bewoordingen van het artikel zelf. Een letterlijke lezing van de tekst van het artikel wekt de indruk dat er van een pro rata verdeling niet kan afgeweken worden, hetgeen niet de bedoeling van de wetgever was. Thans wordt de mogelijkheid om af te wijken van de pro rata verdeling uitdrukkelijk in de tekst opgenomen.

De afwijkende verdeelsleutel zal duidelijk in het testament moeten opgenomen worden. Als voorbeeld zal er een clause worden opgesteld met de juiste wijze waarop er verschillende begunstigden kunnen worden aangeduid, welke dan online voor de burger te raadplegen is. Dit met de bedoeling dat ook mensen die niet naar de notaris gaan om een testament op te stellen, een duidelijke verdeling kunnen opnemen in hun eigenhandig testament.

Gelet op het feit dat dit artikel enkel tot doel heeft om het decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de

invoering van de vriendenerfenis, te verduidelijken of rechtzettingen hieraan door te voeren, wordt de datum van inwerkingtreding op die van voormeld decreet afgestemd.

De bepaling heeft derhalve uitwerking met ingang van 1 juli 2021 en is van toepassing op nalatenschappen die zijn opgevallen vanaf 1 juli 2021. Een andere datum kiezen zou enkel leiden tot verwarring en rechtsonzekerheid.

Artikel 15

Door deze toevoeging wordt de algemeen aanvaarde interpretatie bevestigd dat voor de toepassing van het progressievoorbehoud van artikel 2.8.3.0.3, §1, VCF geen rekening wordt gehouden met de onroerende goederen die deel uitmaken van een schenking die op grond van artikel 2.8.6.0.1 VCF van de schenkbelasting is vrijgesteld. Dergelijke schenkingen kunnen de progressiviteit van het tarief niet beïnvloeden en worden met deze wijziging uitdrukkelijk buiten het toepassingsgebied van artikel 2.8.3.0.3 VCF geplaatst.

Artikel 16

Voor de toelichting bij dit artikel kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 2.

Artikel 17

In punt 1° en punt 2° wordt een materiële vergissing rechtgezet.

Bij het decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis, werd tussen het eerste en het tweede lid van artikel 2.8.4.1.1, §3, een lid ingevoegd. Bijgevolg diende de verwijzing naar het eerste lid in het huidige derde lid vervangen te worden door een verwijzing naar het tweede lid. Deze materiële vergissing wordt nu gecorrigeerd.

Daarnaast werd in het bestaande tweede lid, dat het derde lid is geworden, de zinsnede "eerste lid, 10° " telkens vervangen door de woorden "tweede lid".

Deze aanpassing heeft ertoe geleid dat het toepassingsgebied van dat lid ongewild verengd werd.

Onder de gelding van de vorige tekst van artikel 2.8.4.1.1, §3 VCF konden verenigingen zonder winstoogmerk, ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen, beroepsverenigingen, internationale verenigingen zonder winstoogmerk, private stichtingen en stichtingen van openbaar nut schenken aan of inbrengen om niet aan verenigingen zonder winstoogmerk, ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen, beroepsverenigingen, internationale verenigingen

zonder winstoogmerk, private stichtingen en stichtingen van openbaar nut tegen het tarief van €100 in plaats van het tarief van 5,5 %.

In de huidige tekst komen enkel schenkingen en inbrengen om niet door beroepsverenigingen en private stichtingen aan beroepsverenigingen en private stichtingen in aanmerking voor het tarief van €100, terwijl de schenker of inbrenger ook een rechtspersoon kan zijn van het eerste lid, 10° van paragraaf 3. Deze materiële vergissing wordt eveneens gecorrigeerd.

Artikel 18

Deze wijziging betreft een verduidelijking.

Bij decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis, werd het tarief in de schenkbelasting tot 0% verlaagd voor een aantal begunstigden. Voor de beroepsverenigingen en private stichtingen werd het tarief van 5,5% behouden (cf. art. 2.8.4.1.1, §3 VCF). Deze maatregel is in werking getreden op 1 juli 2021. Artikel 2.8.4.3.1 VCF bevat een gunstregeling in de schenkbelasting na energetische renovatie of duurzame verhuring van het geschonken onroerend goed. In artikel 2.8.4.3.1, §3 wordt verwezen naar art. 2.8.4.1.1, §3 VCF. Het verlaagd tarief van 3% heeft enkel nog zin als er bij aanvang 5,5% schenkbelasting is betaald en niet meer als het nultarief is toegepast. Deze verfijning wordt nu toegevoegd.

Voor de toelichting inzake de inwerkingtreding op 1 juli 2021 kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 14, die hier mutatis mutandis kan worden toegepast.

De bepaling heeft derhalve uitwerking met ingang van 1 juli 2021 en is van toepassing op schenkingen, inclusief inbrengen om niet, vanaf 1 juli 2021.

Artikel 19

Voor de toelichting bij dit artikel kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 18, die hier mutatis mutandis kan worden toegepast.

Artikel 20

Aangezien er onder het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen voor de besloten vennootschap en de coöperatieve vennootschap geen notie van "kapitaal" meer bestaat, heeft de Vlaamse decreetgever de tekst van artikel 2.9.1.0.4 VCF daaraan aangepast (art. 16 van het decreet van 21 december 2018 houdende diverse fiscale bepalingen).

Als gevolg van deze wijziging schrapt de decreetgever de verwijzing naar "kapitaal" in het derde lid van artikel 2.9.1.0.4 VCF dat de wachttregeling omschrijft. Vanaf nu wordt enkel nog melding gemaakt van "een gehele of gedeeltelijke vereffening, conform boek 2, titel 8, hoofdstuk 1, afdeling 2 van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen". In dat geval geldt de wachttregeling, op voorwaarde echter dat de maatschappelijke onroerende goederen door alle vennoten worden verkregen in verhouding tot hun aandeelhouderschap.

Dit zou betekenen dat vanaf 1 mei 2019 de verwijzing in de wachttregeling naar de kapitaalvermindering in natura als vorm van uitbreng geschrapt werd.

Bij gebrek aan regelgeving betreffende de kapitaalvermindering werd door een standpunt (nummer 19078 van 9 december 2019) de wachttregeling van het derde lid van artikel 2.9.1.0.4 VCF toch van toepassing verklaard op de proportionele terugbetaling van inbrengen van de vennoten:

Een uitkering in natura van een onroerend goed, die boekhoudkundig wordt aangerekend op de beschikbare of onbeschikbare inbreng, valt onder toepassing van de wachttregeling zoals voorzien in art. 2.9.1.0.4, derde lid VCF. Er moet wel voldaan worden aan de daarin opgenomen voorwaarden, met name een verkrijging door alle vennoten samen, naar verhouding van hun participatie in de vennootschap en zonder tegenprestatie.

Door de toevoeging van een vierde lid aan artikel 2.9.1.0.4 VCF wordt deze administratieve oplossing decretaal verankerd.

Artikel 21

De invoeging "voor het bijhorende terrein" is een verduidelijking van het artikel 2.9.4.2.11., §5 VCF, in overeenstemming met de doelstellingen geformuleerd in de Memorie van Toelichting (Parl. St. VI. Parl. 2018-2019, nr. 1716/1) bij het decreet van 21 december 2018 houdende diverse fiscale bepalingen. De motivering luidde toen als volgt: "Bij de invoeging van de nieuwe tarieven door het decreet van 18 mei 2018 was het niet de bedoeling om bij de aankoop van een nieuwbouwwoning, waarbij de waarde van de gebouwen vrijgesteld is van het verkooprecht (wegens onderwerping aan het regime van de btw) en enkel op de waarde van de grond het verkooprecht wordt geheven, het verlaagd tarief toe te passen. Volgens een strikte lezing van het decreet zou hierover evenwel twijfel kunnen ontstaan. Nochtans bepaalde de memorie van toelichting bij het voormelde decreet dat de aankoop van een afgewerkte nieuwbouwwoning, waarvan de grondwaarde onderworpen is aan registratierechten, niet kan genieten van het verlaagde tarief voor wat de grondwaarde betreft. Enkel wanneer ook de overdracht van de nieuwbouwwoning zelf onderworpen wordt aan het

verkooprecht, zal ook de grondwaarde voor een overdracht aan het verlaagd tarief in aanmerking kunnen komen.”

Om elke twijfel uit te sluiten wordt met de invoeging de reeds bestaande doelstelling expliciet aan de decreettekst toegevoegd.

Artikel 22

Het gaat om een technische aanpassing in de regelgeving namelijk de manier van meedelen van de vastgestelde opcentiemen op een belasting. Het huidige artikel bepaalt dat de melding gebeurt via een aangetekende zending aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.

Op grond van de equivalentieregel van artikel 22 van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur is elektronische communicatie, en meer bepaald de melding via het digitaal loket, reeds mogelijk zonder dat de regelgeving dient aangepast te worden. De analoge bepaling van artikel 3.1.0.0.4 VCF wordt reeds digitaal geïnterpreteerd. Dit houdt in dat de mededeling van de opcentiemen gebeurt via de melding van het gemeenteraads- of provinciebesluit in het digitaal loket van het agentschap Binnenlands Bestuur.

De nieuwe werkwijze werd sinds 2020 toegepast, zodat de lokale besturen enkel nog een melding via het digitaal loket moeten doen, wat resulteert in een lastenverlaging voor hen.

Door middel van de voorgestelde tekst wordt de digitalisering ook expliciet in de VCF verankerd, zodat hierover geen twijfel meer kan zijn. Er wordt voorzien dat de lokale besturen hun aanvullende belastingreglementen of opcentiemen enkel via het digitaal loket (module 'Toezicht') dienen te melden. De bijkomende aangetekende zending aan de Vlaamse Belastingdienst van het besluit dat de opcentiemen vaststelt is niet meer vereist. Het agentschap Binnenlands Bestuur en de Vlaamse Belastingdienst hebben ervoor gekozen om deze documenten onderling uit te wisselen om de administratieve last voor de lokale besturen te verlagen.

Bij melding van het besluit is het wel verplicht om de overeenstemmende belasting waarop de opcentiemen geheven worden aan te duiden via het selecteren in het uitrolmenu van de overeenstemmende code uit het minimum algemeen (genormaliseerd) rekeningstelsel (MAR).

De Vlaamse Belastingdienst zal de opcentiemen voor de onroerende voorheffing, heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen en leegstandsheffing bedrijfsruimten via het digitaal loket immers pas kunnen consulteren en toepassen indien de overeenstemmende MAR-code aangeduid is.

Artikel 23

Artikel 2.8.6.0.3 VCF bevat een vrijstelling van schenkbelasting bij de schenking van familiale bedrijfsactiva en familiale aandelen. Artikel 2.7.4.2.2 VCF bevat de tegenhanger hiervan in de erfbelasting, met name een verlaagd tarief erfbelasting (vlak tarief van 3% of 7% naargelang verwantschap) bij de vererving van familiale bedrijfsactiva en familiale aandelen.

Beide gunstregimes zijn onderworpen aan voorwaarden tot behoud, die gedurende 3 jaar na de akte schenking respectievelijk na het overlijden dienen vervuld te zijn (art. 2.8.6.0.6 resp. art. 2.7.4.2.3 VCF).

Na verloop van deze 3 jaar controleert de Vlaamse Belastingdienst deze voorwaarden tot behoud (art. 2.8.6.0.7 resp. art. 2.7.4.2.4 VCF). Bij niet-voldoen aan de voorwaarden tot behoud verliest de belastingplichtige het gunstregime volledig/naar evenredigheid en volgt een navordering.

Hier stelt zich evenwel de vraag naar de controle op de waarde van de familiale bedrijfsactiva/familiale aandelen.

De belastbare grondslag waarop de schenkbelasting wordt berekend, is niet het volledige bedrag van de schenking, maar de schenkbelasting is evenredig aan de kapitaalsvermindering/vermindering van het eigen vermogen tot onder de fiscaal vastgeklitte inbrengen, verschuldigd (art. 2.8.6.0.7, §1, derde lid, VCF). De kapitaalvermindering heeft dus niet het volledig verval van de vrijstelling tot gevolg.

Door het feit dat een waardering zich niet echt opdringt op het ogenblik van de schenking/aangifte van overlijden, en dat een waardering op het ogenblik van de navordering niet meer mogelijk is (buiten de termijn van 2 jaar), gaan potentieel belangrijke bedragen aan schenkbelasting/erfbelasting verloren.

Hieraan wordt nu geredieerd door de aanpassing van artikel 3.3.3.0.3, §1, VCF. De termijn van 2 jaar voor navordering bij te lage waardering begint te lopen vanaf het verstrijken van de 3-jarige termijn waarin de voorwaarden tot behoud moeten vervuld zijn.

Artikel 24

In eerste instantie wordt de regelgeving met betrekking tot de elektronische uitwisseling van aanslagbiljetten en andere documenten in overeenstemming gebracht met de recente aanpassingen aan artikel II.22 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. Dit decreet werd aangepast naar aanleiding van artikel 6 van de wet van 27 februari 2019 inzake de elektronische uitwisseling van berichten via de eBox. In dat artikel wordt de vereiste tot uitdrukkelijke instemming en

mogelijkheid tot intrekking van die instemming enkel opgelegd ten aanzien van natuurlijke personen die niet optreden als ondernemer.

Omdat vooral voor ondernemingen digitaal steeds meer het nieuwe normaal is en opdat de Vlaamse overheid deze eBox zou kunnen gebruiken om berichten uit te wisselen met ondernemingen op basis van het Bestuursdecreet, werden punt 2° en 3° van de tweede paragraaf van het Bestuursdecreet in overeenstemming gebracht met de wet van 27 februari 2019. Voortaan moeten enkel natuurlijke personen, niet in hun hoedanigheid van ondernemer, hun instemming nog geven om berichten uit te wisselen via elektronische weg, en op elk moment die instemming kunnen intrekken. Voor natuurlijke personen die niet optreden als ondernemer blijven de instemmingsvereiste en de intrekbaarheid wel behouden, als erkenning dat natuurlijke personen vooralsnog sterker beschermd moeten worden tegen een te snelle digitalisering.

Bovendien kon de initiële bewoording van het artikel verkeerdelijk de indruk geven dat een belastingschuldige of diens vertegenwoordiger per belasting kan kiezen of hij zijn aanslagbiljet of andere documenten wel of niet via het elektronisch zal ontvangen. De toestemming voor informatie-uitwisseling via het elektronisch platform is algemeen en impliceert dat alle berichten die via dit systeem worden voorzien voortaan elektronisch zullen worden bezorgd.

Voorwaarde is uiteraard wel dat de Vlaamse Belastingdienst het technisch heeft mogelijk gemaakt om voor dat soort belasting en dat soort document het elektronisch platform te gebruiken. Om die reden kan het zijn dat voor bepaalde belastingen – eventueel voorlopig – de uitwisseling alsnog per post gebeurt.

De verwerking van de persoonsgegevens gebeurt omwille van de uitvoering van een taak van algemeen belang.

Artikel 25

Onder de huidige bewoording van artikel 3.6.0.0.1. VCF kan er aan een belastingplichtige geen ambtshalve ontheffing meer worden toegekend wanneer de aanslag al het voorwerp is geweest van een bezwaarschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een definitieve beslissing over de grond. Eén van de toepassingsvoorwaarden voor ambtshalve ontheffing bepaalt immers dat:

“2° de aanslag nog niet het voorwerp is geweest van een bezwaarschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een definitieve beslissing over de grond.”

De term 'definitieve beslissing nopens de grond' is dezelfde als die voor de inkomstenbelastingen in het Wetboek van de Inkomstenbelasting 1992 (hierna: WIB/92) wordt gehanteerd. Hierbij bedoelt men een definitieve administratieve of rechterlijke beslissing, waarbij nopens de grond uitspraak is gedaan over een op grond van art. 366, WIB/92, ingediend bezwaarschrift (zie ook Parlementaire vraag nr. 184 van 24.02.1987, Sen. Van Grembergen, Bull. Bel. 665, blz. 2172). Wanneer

de administratieve beslissing die uitspraak deed nopens de grond, het karakter van eindbeslissing heeft verkregen doordat de voorziening in beroep daartegen, wegens laattijdigheid, vormgebrek of gemis aan motivering niet ontvankelijk is verklaard, is de toepassing van art. 376, § 1, WIB 92, derhalve uitgesloten (Cass., 20.02.1962, Bull. 391, blz. 1829). De procedure van ontheffing van ambtswege mag niet worden gebruikt als een rechtsmiddel tegen een definitief geworden beslissing (Brussel, 29.10.1993, Bull. Bel. 1995, nr. 753, 2853, Fisconetplus).

Deze toepassingsvoorwaarde kan leiden tot situaties die in strijd zijn met de ratio legis van de procedure van ambtshalve ontheffing. Het is immers niet redelijk om burgers de toegang tot die procedure te ontzeggen enkel op grond van het feit dat ze al geprobeerd hebben hun rechten te laten gelden vóór de situatie die hun uiteindelijk recht zou geven op een ambtshalve ontheffing.

Wanneer bijvoorbeeld een belastingplichtige laattijdig een bezwaar heeft ingediend kan hij wel nog genieten van een ambtshalve ontheffing, terwijl voor een belastingplichtige die wel tijdig een bezwaarschrift heeft ingediend deze mogelijkheid wordt uitgesloten, dit enkel en alleen omdat er sprake is geweest van een bezwaarschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een definitieve beslissing over de grond.

De huidige decreetswijziging wil hieraan remediëren via de opheffing van de voorwaarde dat de aanslag nog niet het voorwerp is geweest van een bezwaarschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een definitieve beslissing over de grond.

Artikel 26

Artikel 3.13.1.2.2 VCF stelt dat belastingplichtigen die een beroep doen op een computersysteem om de documenten waarvan de voorlegging is voorgeschreven, verplicht zijn om op verzoek van de Vlaamse Belastingdienst de dossiers over de analyses, de programma's en het beheer van het gebruikte systeem, alsook de informatiedragers en alle gegevens die ze bevatten, ter inzage voor te leggen.

De voorgestelde wijziging past dit artikel aan aan de technologische ontwikkelingen en garandeert de toegang tot documenten die zich op externe servers (in de cloud) zowel in België als in het buitenland bevinden.

Artikel 3.13.1.2.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit is het equivalent van artikel 315bis WIB92. De voorgestelde wijziging brengt het artikel 3.13.1.2. opnieuw in lijn met het geëvolueerde federale artikel 315 bis WIB92, zoals gewijzigd door de Programmawet van 1 juli 2016.

Artikel 27

Het ontworpen artikel 3.13.1.2.2/1 biedt de personeelsleden van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie de mogelijkheid om de documenten die nodig zijn om het bedrag van de belastingen van de belastingplichtige of van derden te bepalen, mee te nemen met het oog op hun verificatie en dit voor de normale duur van het onderzoek.

Deze handeling maakt het voorwerp uit van een proces-verbaal van retentie, dat overeenkomstig artikel 3.17.0.0.1 VCF bewijskracht heeft tot bewijs van het tegendeel.

Gelet op het belang van het retentierecht in het kader van een fiscaal onderzoek m.b.t. de gewestbelastingen en omwille van de moeilijke bewijsbaarheid van sommige belastbare toestanden en om de mogelijkheid van belastingfraude zoveel mogelijk uit te sluiten, is het toekennen van bijzondere bewijswaarde noodzakelijk. Bovendien is het vanuit het streven naar administratieve vereenvoudiging het wenselijk dat iedere administratie bij de uitoefening van haar taken over dezelfde bewijsmiddelen zou beschikken.

Een gelijkaardige maatregel is opgenomen inzake de belasting over de toegevoegde waarde (artikel 61, btw-wetboek) en inzake de inkomstenbelastingen (artikel 315ter, WIB92).

Artikel 28

Met dit artikel wordt het ontworpen artikel 3.13.1.2.2/1 toegevoegd aan artikel 3.13.1.2.4 zodat ook inlichtingen die worden verkregen op basis van artikel 3.13.1.2.2/1 kunnen worden ingeroepen met het oog op het belasten van de gecontroleerde belastingplichtige en van derden. Dit artikel is het equivalent van artikel 317 WIB/92.

Artikel 29

Ten eerste wordt het door middel van de wijziging van paragraaf 3 mogelijk gemaakt dat elk personeelslid met minstens de graad van directeur de beschikbare gegevens over een belastingplichtige kan opvragen bij het centraal aanspreekpunt (CAP), indien er aanwijzingen van belastingontduiking zijn voortgevloeid uit het onderzoek, zoals omschreven in paragraaf 2 van dit artikel.

Zonder een dergelijke wijziging van dit decreet, zou enkel een personeelslid met minstens de graad van afdelingshoofd bevoegd zijn om de beschikbare gegevens over de belastingplichtige op te vragen bij het CAP, hetgeen in de praktijk dit onderzoek bemoeilijkt.

Ten tweede wordt de verwijzing naar de wet die het CAP organiseert, geactualiseerd. De wet van 8 juli 2018 haalde het CAP uit de fiscale sfeer en regelt de werking op autonome wijze met een op zichzelf staande wet.

Ten slotte wordt door de toevoeging van een lid aan de zesde paragraaf verduidelijkt dat ook inzake erfbelasting en registratiebelasting het bevoegde personeelslid informatie over een belastingplichtige of van de erflaten in geval van erfbelasting kan opvragen bij het centrale aanspraakpunt, indien er aanwijzingen van belastingontduiking zijn.

Artikel 30

De wet van 14 januari 2013 houdende fiscale en andere bepalingen betreffende justitie heeft in artikel 211, §1, van het Wetboek diverse rechten en taksen het 'uitdrukkelijke verlof van de federale procureur, de procureur-generaal of de auditeur-generaal' gewijzigd naar 'de uitdrukkelijke toelating van het openbaar ministerie'. De Vlaamse Codex Fiscaliteit voorziet tot op heden nog steeds dat de inzage slechts kan gebeuren mits uitdrukkelijk verlof van de federale procureur, de procureur-generaal of de auditeur-generaal. Huidig tekstvoorstel brengt de tekst van de VCF in overeenstemming met de nieuwe terminologie.

Artikel 31

Het eerste lid van de eerste paragraaf wordt gewijzigd om te verduidelijken dat het bevoegde personeelslid ook administratieve geldboetes kan opleggen aan de overtreder, die betrekking hebben op overtredingen op de kilometerheffing die eerder werden begaan, maar die niet vroeger aan de overtreder konden ter kennis gebracht omdat deze overtreder geen On Board Unit heeft of geen dienstverleningsovereenkomst heeft afgesloten met een van de providers die geaccrediteerd zijn voor de kilometerheffing in België, waardoor de Vlaamse Belastingdienst geen adresgegevens heeft of omdat hij foute naam en/of adresgegevens heeft opgegeven.

Door deze decreetswijziging wordt het toch mogelijk gemaakt om voertuigen aan te halen voor administratieve geldboetes, die niet eerder ter kennis konden worden gebracht door het eigen toedoen van de overtreder. Dit is cruciaal voor een efficiënte handhaving van de kilometerheffing voor buitenlandse voertuigen.

Deze wijziging ontslaat het bevoegde personeelslid niet van diens verplichting om, overeenkomstig art. 3.13.2.0.5, vierde lid VCF, alle verslagen van vaststelling van de eerdere overtredingen aan de overtreder af te leveren, ook al moet de overtreder onmiddellijk betalen.

In het tweede lid van de eerste paragraaf wordt geëxpliciteerd dat het bevoegde personeelslid niet enkel openstaande vervallen schulden kan innen met betrekking tot het gecontroleerde voertuig in kwestie, maar ook met betrekking tot de

gecontroleerde nummerplaat. Tot op heden was het namelijk niet mogelijk om openstaande vervallen schulden te innen op de weg wanneer het gecontroleerde voertuig op het ogenblik van de controle wel in orde is, maar er voor dezelfde nummerplaat nog andere schulden openstaan. Dit werkt misbruiken in de hand waarbij nummerplaten achtereenvolgens op andere voertuigen worden gehangen en zij zo aan een inning tijdens een controle op de weg ontsnappen.

Daarnaast zit er door de huidige bewoording van het tweede lid van de eerste paragraaf een anomalie inzake de controlemogelijkheden op de baan. Men kan immers de betaling vragen van de bestuurder van het voertuig indien dit voertuig op naam van diens kind staat ingeschreven, maar omgekeerd kan men geen betaling vragen indien het voertuig op naam van een van de ouders van de bestuurder staat. Aan deze anomalie wordt verholpen door thans beide mogelijkheden expliciet te voorzien in deze bepaling.

De toevoeging van een extra lid in paragraaf 3 houdt rekening met de situatie waarin het aangehaalde voertuig niet tot de eigendom behoort van de kentekhouder, die belastingschuldige is. In dat geval wordt nu expliciet voorzien dat de werkelijke eigenaar zich kan wenden tot de beslagrechter, die zoals in kortgeding uitspraak doet over de eigendomstitel van het voertuig. Indien de belastingschuldige niet de eigenaar is van het voertuig, kan er geen beslag plaatsvinden. Hiermee wordt ook tegemoetgekomen aan de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (GwH 4 oktober 2018, nr. 124/2018). Het Hof stelt immers dat er voor de eigenaar een "concreet en effectief" beroep bij een onafhankelijke en onpartijdige rechter met openstaan tegen de inbeslagneming en de eventuele daaropvolgende verkoop van het voertuig.

Artikel 32

Artikel 3.18.0.0.11 VCF voorziet een belastingverhoging voor overtredingen inzake registratiebelasting. Punt 7°/2 van deze bepaling verwijst naar de tijdige uitvoering van een renovatie als vermeld in artikel 2.9.4.2.12, §1, eerste lid, 1°. Met het decreet van 18 mei 2018 werd in artikel 2.9.4.2.12 een verlaagd tarief ingevoerd voor de aankoop van een enige eigen woning die door de verkrijger ingrijpend energetisch gerenoveerd zal worden. Dit tarief werd met het decreet van 26 juni 2020 vanaf 1 januari 2021 uitgebreid voor de aankoop van een enige eigen woning die geheel of gedeeltelijk gesloopt en herbouwd zal worden. Bijgevolg dient in artikel 3.18.0.0.11 VCF bijkomend naar deze werken verwezen te worden.

Artikel 33

Indien een ambtshalve ontheffing in het verleden werd geweigerd omwille van de uit artikel 3.6.0.0.1. geschrapte voorwaarde, dat de aanslag nog niet het voorwerp is geweest van een bezwaarschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een definitieve beslissing over de grond, kan er een nieuw verzoek tot ambtshalve ontheffing worden ingediend, zolang de termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar

waarin de belasting is gevestigd, niet is verstreken, en op voorwaarde dat het vorig verzoek tot ambtshalve ontheffing werd geweigerd omwille van die geschrapte voorwaarde.

Hoofdstuk 3. Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens

Artikel 34

Dit artikel regelt de verwerking van persoonsgegevens en de passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Hierbij dient ook verwezen te worden naar het algemeen geldend kader in de Algemene Gegevensverordening (Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens).

In paragraaf 1 wordt de Vlaamse Belastingdienst aangeduid als (algemeen) verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van artikel 3.13.1.3.1, §3 en §6, van dit decreet.

In paragraaf 2 wordt een opsomming gemaakt van de categorieën van persoonsgegevens, die worden verwerkt in het kader van paragraaf 1, in de mate dat die strikt noodzakelijk en pertinent zijn in het kader van dit decreet.

De categorie van persoonsgegevens vermeld in punt 2 omvat in het licht van de minimale gegevensverwerking de volgende gegevens:

1° De opening of de afsluiting van elke bank- of betaalrekening waarvan de cliënt houder of medehouder is, alsook de toekenning of de intrekking van een volmacht aan een of meerdere volmachtdager(s) op deze bank- of betaalrekening en de identiteit van deze volmachtdrager(s), samen met de datum ervan en met het nummer van deze bank- of betaalrekening;

2° het bestaan van een of meerdere financiële verrichtingen waarbij contanten betrokken zijn welke door de informatieplichtige werden uitgevoerd en waardoor contanten werden gestort of afgehaald door deze cliënt of voor zijn rekening, alsook, in dit laatste geval, de identiteit van de natuurlijke persoon die de contanten daadwerkelijk heeft gestort of ontvangen voor rekening van deze cliënt, samen met de datum ervan;

3° het bestaan of het einde van het bestaan van een contractuele relatie met de cliënt, samen met de datum ervan, wat iedere van de volgende soorten van financiële contracten betreft :

- a) de verhuur van kluizen, als bedoeld in artikel 4, eerste lid, 14), van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen;
- b) de levensverzekeringsovereenkomst die onder tak 21, als bedoeld in bijlage II van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen valt, alsook de verzekeringsovereenkomst die onder de takken 23, 25 of 26 als bedoeld in voormelde bijlage II valt en waarbij het beleggingsrisico door de verzekeringnemer wordt gedragen, met uitzondering evenwel van de overlijdensverzekeringen alsook van de contracten gesloten in het kader van een van de drie pijlers van het Belgisch pensioenstelsel;
- c) de overeenkomst met betrekking tot beleggingsdiensten en/of nevendiensten als bedoeld in artikel 1, § 3, tweede lid, van de voornoemde wet van 25 april 2014, met inbegrip van het aanhouden van zicht- of vernieuwbare termijndeposito's ten behoeve van de cliënt en bestemd voor de verwerving van financiële instrumenten of voor terugbetaling, krachtens artikel 533, § 1, van dezelfde wet;
- d) het hypothecair krediet, als bedoeld in artikel I.9, 53/3°, van het Wetboek van economisch recht, ongeacht de benaming of de vorm, toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten;
- e) de verkoopovereenkomst op afbetaling, te weten elke overeenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij een krediet wordt toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten, dat normaal leidt tot de verkrijging van lichamelijke roerende goederen of de levering van diensten, verkocht door de kredietgever of de kredietbemiddelaar en waarvan de prijs betaald wordt door middel van periodieke stortingen;
- f) de leasingovereenkomst, te weten elke overeenkomst die beantwoordt aan de criteria vastgesteld in artikel 95, § 1, van het koninklijk besluit van 30 januari 2001 tot uitvoering van het Wetboek van vennootschappen voor de post III.D "Leasing en soortgelijke rechten", evenwel met dien verstande dat

het woord "vennootschap" in voormelde post III.D als "cliënt" moet worden gelezen voor deze definitie;

- g) de leningsovereenkomst op afbetaling, te weten elke overeenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij een krediet wordt toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten, en waarbij geld of een ander betaalmiddel ter beschikking wordt gesteld van de kredietnemer die zich ertoe verbindt de lening terug te betalen door periodieke stortingen;
- h) de kredietopening, te weten elke overeenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij een krediet wordt toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten, en waarbij koopkracht, geld of gelijk welk ander betaalmiddel ter beschikking wordt gesteld van de kredietnemer, die ervan gebruik kan maken door een of meerdere kredietopnemingen te verrichten onder meer met behulp van een betaalinstrument of op een andere wijze, en die zich ertoe verbindt terug te betalen volgens de overeengekomen voorwaarden;
- i) elke andere overeenkomst dan bedoeld in de punten c) tot h) hierboven, krachtens welke een kredietverlener geldmiddelen ter beschikking stelt van een natuurlijke persoon of van een rechtspersoon, met inbegrip van niet toegelaten debetstanden op een rekening, of zich ertoe verbindt geldmiddelen ter beschikking te stellen van een onderneming onder de voorwaarde van de terugbetaling ervan op termijn, of zich garant stelt voor een onderneming;
- j) alsook elke andere overeenkomst of verrichting waarvan de kennis van het bestaan relevant is voor de uitvoering van zijn wettelijke opdrachten door een informatiegerechtigde. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Cel voor Financiële Informatieverwerking en de NBB, de lijst van de betrokken overeenkomsten en verrichtingen.

4° Andere wettelijke bepalingen kunnen de lijst aanvullen van de informatie die aan het CAP moet worden meegedeeld, doch enkel voor zover deze gegevens betrekking hebben op rekeningen of op contracten van financiële aard.

De verwerking van de omschreven categorieën van persoonsgegevens is noodzakelijk voor de uitvoering van artikel 3.13.1.3.1, §3 en §6, van dit decreet en gebeurt in het kader van de uitvoering van een taak van algemeen belang. Indien het CAP deze gegevens niet verschaft, kan de Vlaamse Belastingdienst niet naar behoren onderzoeken of er daadwerkelijk belastingontduiking werd gepleegd door een belastingplichtige.

Paragraaf 4 bepaalt de criteria om de bewaartermijnen voor de persoonsgegevens die verwerkt worden in het kader van paragraaf 1 te bepalen.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Artikel 35

De bepalingen van dit decreet treden in werking 10 dagen na hun publicatie in het Belgisch Staatsblad met uitzondering van de artikelen 5, 6, 8, 9, 14, 18 en 19.

Voor een nadere toelichting over de afwijkende inwerkingtreding wordt verwezen naar de toelichting bij de betreffende artikelen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE